

Slíva a Kovařík uspěli na Satyrykonu (str. 10)

26. 2. 2009

pŮvodní obrázky / „Obamománii“ následuje „Karikaturománie“ - aneb čtyři vzorky? * KdoKdeKdyCoJak (a) Proč / Slíva a Kafka, *Neprakta v Unhošti...* * Glosa / Poláci to dokázali. **A Češi?** * Ze světa / USA, Německo, Polsko * Do archívu / *Jak Rakušen vidí Čechy* * Komiks-News #102 * Z pošty / *Cakmak-Vico*, * Citát týdne / *G. K. Chesterton* * Kniha / 7. div světa *P. Z* * Ze Slovenska / *Torma křtil* * ČUK / **Šípoš** vystavuje v Praze * Dokument / *Jak kdo vidí Kocourkov* * Časopisy / e-Žikišon č. 35 *

e-GAG

Výsledky / **Polsko**, Írán, Nizozemsko, USA, Belgie * **Propozice** / Brazílie, Turecko... aj

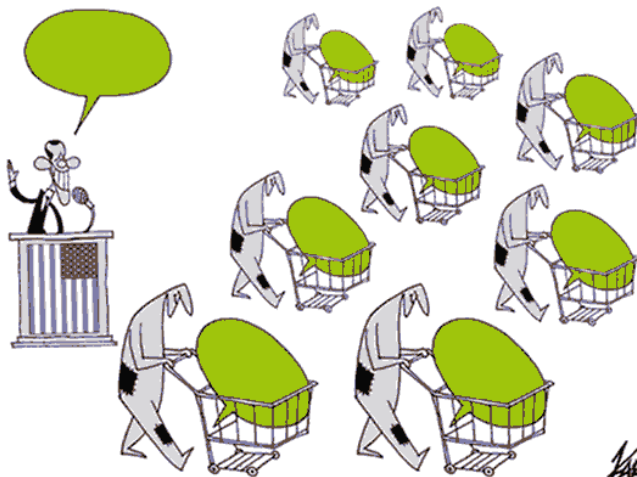
Týdeník České unie karikaturistů * **VII. ročník** * (Zprávy ČUK č. 318) <http://cuk.dreamworx.cz>

Číslo 09 / **09**

OBRÁZKY: KERY, FERNANDES, HANUŠIČ, ZIOMIECKI, KOTYZA, LINEK, SCHOPF, SLÍVA, MATTIELLO, KRUMBIEGEL, DELONAS, CAMILO, AISLIN

Jak na Obamu? Tady jsou první vzorky z nové módní kolekce...

Bush je zapomenut, ať žije nový král!

Vlastně prezident. Jak na to, tedy na něho jít? Vlevo vidíte pár nápadů a také způsobů, jak se s jeho podobou lze vyrovnat. Peruánek **Kery** (vlevo nahoře) se nespokojil jen s karikaturou tváře, ale povýšil ji na samostatný vtip. Všiml si totiž Obamovy taktiky - prodavače

slibů. Ani **Hule Hanušič** z Rakouska (vlevo dole) nezůstal jen u podoby - popřál tak Obamovi v boji se všemi špínami světa kominického štěstí. Vpravo jsou pak výrazné portrétní karikatury, jak se dnes nosí. Ta nahoře od **Juana Camilo** z Kolumbie potvrzuje podezření, že pro některé autory není zas až tak důležité, jak kdo vypadá. *Naučil jsem se dělat hezky velké zuby, tak tady je máte, babičko!* Oba autoři vpravo (dole od **Fernandese** z Brazílie) si za hlavní prvek v tváři nového amerického vůdce vybrali jeho bradu. A uši. Nevím, ale z těchto čtyř portrétů bychom - neznaje Obamu z fotek a televize - jen stěží usoudili, že jde o jednoho a téhož člověka. Takže raději posečkáme, až si to autoři přeberou, třeba se nějak pojetí sblíží. Času a příležitosti k tomu bude ještě dost. ..

(G-men)

Mnohem více Obamů naleznete na: http://www.cartoonvirtualmuseum.org/i_galobama_f.htm

Ze světa / Kreslený vtíp o mrtvém šimpanzovi ohrožuje televizi Fox

Karikaturistu **Seana Delonase** k vtípu napadajícím ekonomický balíček ve výši přes 800 miliard dolarů inspiroval případ z Connecticutu, kde museli policisté zabít cvičeného patnáctiletého šimpanze jménem Travis, jenž napadl 55letou přítelkyni majitelky opa **Sandry Heroldové**. Ta se před tím pokusila zvíře zneškodnit ranami nožem a lopatou.

Pětapadesátiletá **Charla Nashová** leží od čtvrtka na špičkové clevelandské klinice v kritickém, ale stabilizovaném stavu. Podle chirurga Daniela Alama z oddělení obličejové a

plastické chirurgie „utrpěla vážné zranění na obličeji, pokožce hlavy a na ruce“.

Deník **N. Y.**

Post zveřejnil karikaturu dvou policistů, jak nad mrtvým šimpanzem říkají, že se nyní bude muset najít nový autor příštího ekonomického stimulačního balíčku.

Ten vehementně prosazoval prezident Barack Obama. Mnozí vtíp vnímali rasisťicky, neboť v XIX. století se objevovaly

názory, že černoši mají blíže k šimpanzům než k bělochům.

Deník se za vtíp omluvil, ale současně napadl některé kritiky, že šlo o oportunistické pomlouvání. „**Středeční vtíp na straně šest, který karikoval to, že policisté zastřelili šimpanze v Connecticutu, vyvolal značné kontroverze,**“ uvedl v úvodu omluvy list. Zdůvodnil, že terčem měl být „**nešťastně zformulovaný ekonomický stimulační plán.**“ „**Byl však vzat jako něco jiného, jako zobrazení prezidenta Obamy, jako vyjádření rasismu. To ale nebyl záměr a těm, kdož byli uraženi obrázkem, se omlouváme.**“

Současně uvedl, že část kritiky byla útokem na list a jeho expandujícího majitele Ruperta Murdocha a že některá média toho zneužila k odvetě. „**Těm není důvod se omlouvat,**“ napsal New York Post.

Významná organizace pro rovnost jiných ras NAACP však v sobotu požadovala, aby bulvární **New York Post** okamžitě popustil **Seana Delonase**, který je autorem vtípu, i jeho nadřízeného. Pokud tak redakce neučiní, NAACP zorganizuje protesty proti listu i dalším akvizicím mateřské společnosti News Corp včetně televize **Fox**. NAACP tvrdí, že vtíp byl nepřímou výzvou k zabití prezidenta.

/Novinky + O. D./

KdoKdyKdeCoJak+Proč... / Slíva

Slíva si plní dávná přání

Když začínal, vypadalo to možná jen jako sen. Teď se to stalo skutkem: nakladatelství Vyšehrad nabídlo Jiřímu Slívovi ilustrovat povídku **Franze Kafky**. Splnilo se mu tak už třetí „ilustrátorské“ přání - první dvě už má zdárně za sebou. Kdysi doprovodil kresbami povídky, jejichž autorem je **Stephen Leacock**, poté i další, podepsané **Woody Allen**. Z připravované knížky „**Popis jednoho zápasu**“ vybíráme zatím dvě barevné věcičky na ukázkou (viz **vpravo!**). Celkem jich má být kolem tuctu. (r)

Dokument / U nás v Kocourkově

(Anketa z katalogu výstavy ČUKu „U nás v Kocourkově“)

Nebyl jsem jen v jednom, ale v mnoha Kocourkověch. Jenže neoficiálně, protože žádní Kocourkovští se ke svému Kocourkovu nikdy nepřiznali. Oslabený patriotismus, řekl bych. A nejen v naší zemi. Dnes tak oblíbené slovo „globální“ by leckdy mohlo přilnout i ke Kocourkovu. Například neúprosná logika světových ekonomik musí často působit na běžné lidi kdekoli po světě jako globální Kocourkov, nad nímž zůstává zdravý rozum stát. Potíž je, že zdravý rozum už není ve změti různorodých informací schopen rozeznat, co je vlastně zdravé. Zdravý rozum sice myslí, ale proti precizně sofistickovaným Kocourkovům bývá bezmocný. Paradox moderního člověka.

Josef Vacek, náměstek hejtmana Středočeského kraje

Podstatnou část života žiji v Libčicích. Zním je dobře. A myslím, že pro Kocourkov je typické, že v něm o hloupého vlastně nezavadíte. Vše, co jeho lidé provádějí, je přeci „správné“. Proto se ztotožňuji s hlasem jedné městské zastupitelky, když nedávno řekla: „Tady to je jako v Kocourkově“. A v tom případě jsou i Libčice Kocourkov a já, ostatní radní, paní zastupitelka a celé zastupitelstvo kocourkovská reprezentace. Jsem na nás hrdý, jak umíme na věci „vyzrát“. Ale o tom, že si často myslím, jakou jsem zase udělal hloupost, budu raději mlčet. To by mě pak chtěla vševědoucí a vždy neomylná paní zastupitelka Kocourková sesadit.

Pavel Bartoš, starosta Libčic nad Vltavou

Do Kocourkova nejezdím. Není důvod. Kocourkovské příběhy, s jistou dávkou nadsázky, lze čas od času prožít v běžném životě. Daleko důležitější než samotné poselství Kocourkova je zásada snažit se mít pořád dobrou náladu a navzdory všemu neztratit schopnost „dělat si

srandu sám ze sebe“ a hlavně neztratit schopnost zasmát se vtipu, který někdo jiný udělal na váš účet... Věřím, že pokud bych se těmito vtipům přestal smát, anebo bych ztratil vůli mít smysl pro humor a dobrou náladu, pak bych se stal skutečně plnoprávným a opravdovým radním v Kocourkově. A to bych opravdu nechtěl....

Matěj Štětka, místostarosta Libčic nad Vltavou

V Kocourkově politickém se ocitáme zcela bezpečně vždy o volbách, ať se volí do čehokoli a kdokoli. Politika, a to i ta komunální, je lepší než roentgen. Na něm uvidíte zlomenou holenní kost, ale neukáže vám fatální charakterové zlomeniny sebestředných politických představitelů. Nejenom Karel Čapek zažil „vůdce, který nás vyvede z listopadu do prosince“. Politika bystrému pozorovateli obnaží zvoleného jedince nejdéle na konci prvního roku prvního volebního období. A nejenom v Kocourkově jej zvolí znovu.

Šárka Drobná, místostarostka Kralup nad Vltavou

V nevelké obci, kterou čas od času navštěvuji, je ještě z dob komunistického nadšení vybudován malý letní areál. Koupaliště a u něho dětské hřiště. Nic zázračného, skromný bazén a skromné hřiště. Obojí však ještě donedávna sloužilo svému účelu. Tedy bazén ke koupání a hřiště ke hraní nejmladších kocourkovských. Na pozemek však před časem vznesl nárok jeden z usedlíků, kterému jej kdysi sebrali komunisté bez náhrady. Neměl přitom žádné přehnané nároky, chtěl jen uznání svého práva a obci chtěl celý pozemek za rozumných podmínek ponechat. Mezi radními se však vznesla vlna odporu – proč bychom měli platit za něco, co bylo až do teď naše? A starousedlík by přišel „lacino“ k obecním penězům? Nic takového! A tak zeje koupaliště i hřiště prázdnotou a obojí chátrá. Starousedlík nechce na svůj pozemek nikoho pouštět a radní zase nechtějí připustit, aby se kdosi „obohacoval“ na úkor obecní kasy. Kocourkov vpravdě učebnicový!

Břetislav Kovařík, předseda České unie karikaturistů

(vtipy z katalogu výstavy: Václav Linek a Pavel Kotyza)

Knihy / Můj sedmý div světa - Aislin

V roce 2007 za jeden z nových sedmých divů světa vyhlásili aj mayské město Chichen Itza - Sedem velkých vládců - na poloostrově Yukatan v Mexiku. Ja som však asi predbehol dobu, pre mňa bývalé centrum mayskej civilizácie sa stalo jedným z mojich sedem divů sveta už pred piatimi rokmi.

Pri návšteve Mexika si isto nikto nenechá újsť príležitosť vidieť pamiatky starej aztéckej a mayskej civilizácie. Ani ja som nebol výnimkou.

Už pri vstupe na teritórium mayského mesta "čičen itša", ešte skôr, ako sa dostanete k studni *Itzov*, či pyramíde *El Castillo* stála nenápadná predajňa suvenírov. Kým sa osadenstvo nášho autobusu stihlo zhromaždiť pri domácom sprievodcovi, decká už stihli urobiť inventúru v spomínanom stánku suvenírov. "Otec, vieš, aké tam majú pekné staré mince." - príbehol za mnou syn. Ako numizmatik som to nemohol prepočítať. Plná misa veľkých mincí bola skutočne lákavá nielen pre zberateľa. No, moju pozornosť však hneď upútalo niečo celkom iné. Až som si musel zložiť okuliare a pretrieť oči. Neklamali. Dostavil sa hneď aj pocit chladu a osvieženia, známy každému fandovi hokeja zo štadiónov. Stačil k tomu jeden pohľad na knihu, pohodenú na kope kníh. Knihu nie každodennú - HOCKEY NIGHT IN MOSCOW - a priam neskutočne v predaji, ďaleko od hokeja, v krajine Mayov a pyramíd boha slnka.

Hockey Night in Moscow

„Behind the scenes in the USSR-Canada Series Jack Ludwig **with original drawings by Aislin** - 192 pages with 23 original drawings - McClellands-Stewart 1972 - **Printed in Canada**,“ čítam na záložke knihy, a s ručne písaným venovaním na prvej strane - *For Akiva Aug 1993*, podpis nečitateľný.

Kniha, ktorú som objavil neskôr v sezóne 1972/73 v známom *The Hockey news*, **kniha** o ktorú som mal eminentný záujem, **kniha**, ktorá bola hneď beznádejne vypredaná, keď na moju objednávku z Kanady prišla vtedy iba odpoveď - *sori, ze buk HNM is soltaut olredy...* (rovnako vtedy pochodil aj *Pavel Rýpar* z pražského *Gólu*, ktorý sa ju tiež usiloval získať). Aj keď som niečo preplatil oproti pôvodnej predajnej cene (6,95 dol.), nakoniec som ju po rokoch neveriacky získal, v pote tvári, v slnkom zaliatej nehokejovej krajine. Možno, že dáma za pultom bola prekvapená ešte viac, ako ja, že si tu knihu niekto nakoniec kúpil.

História, ako sa kniha dostala z Kanady k "mayom" by bola pre mňa iste zaujímavá. Kto mi to však vie povedať? (no pred časom som objavil mexickú adresu *Aislina* platnú pre korešpondenciu pre obdobie, keď sa zdržiava v krajine pyramíd).

Torontský novinár *Jack Ludwig* sprevádzal kanadský výber NHL v Moskve pri ich septembrovej odвете hokejovej série storočia *Výber NHL - CCCP (1972)*. Jeho reportáže zo zápasov v Moskve medzi *Espositovcami* a *Kuzkinovcami* majú svoju dynamiku, cítiť, že autor hokej nepozná iba z hľadiska, a úsmevná paródia a ilustrácie na *sowiet pepople (ba-bušky, dvornikov, vojakov, mantov and tipikl rašn hoki fanz)* sa za oceánom asi dobre čítala a pozerala.

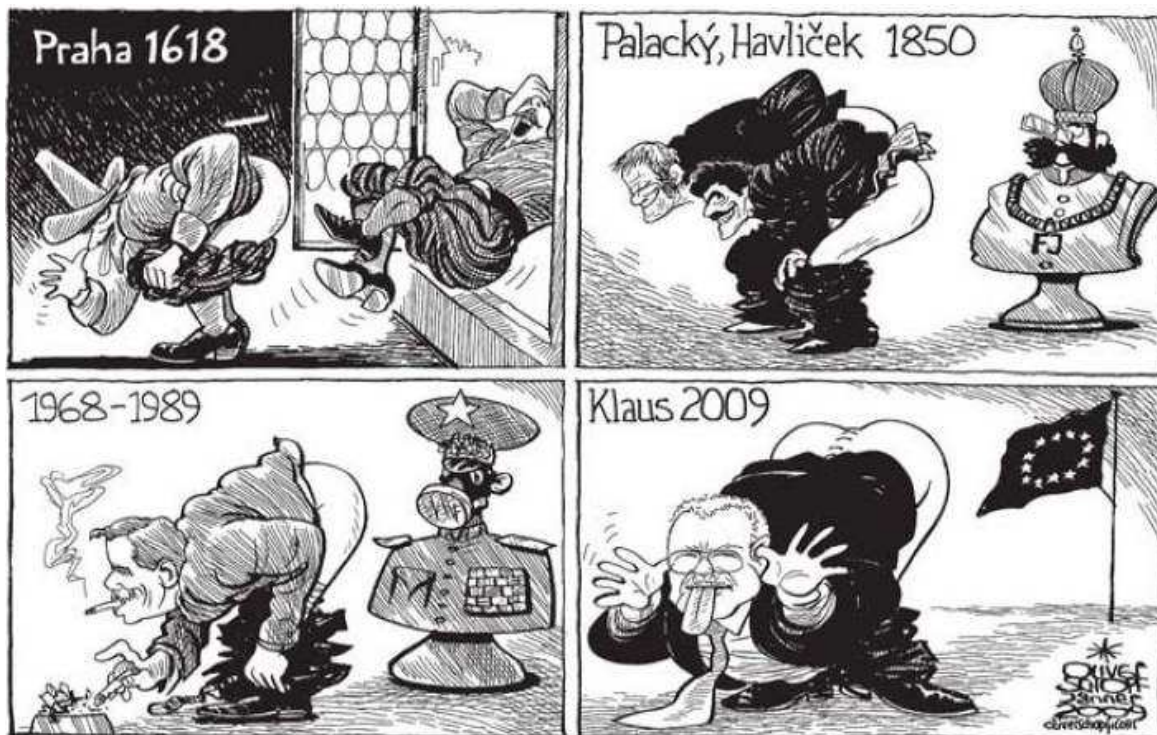
Pre mňa je však viac cenné, že táto kniha - mimoriadny exemplár v mojej bohatej knižnici - obsahuje vzácných 23 originálnych kresieb výborného montrealského karikaturistu *Aislina - Mosher* (1942), popredného výtvarného frontmana *The Gazette*, a ďalších anglických a francúzskych periodík vydávaných v Kanade, autora vyše polstovky autorských cartoon albumov a ďalších populárnych kníh s jeho ilustráciami. Knižné úsmevné tváre v jeho podobe - kariportréty hokejových - vtedy hviezd, dnes už aj legiend kanadského, ruského a svetového hokeja - kde nemohli chýbať *Bobby Orr*, *Bobby Hull* (ešte bez transplantácie vlasov), aj keď v sérii nastúpili (*Orr* pre operované kolena, tryskáč *Hull* v lete prestúpil ku konkurenčnej WHA - do Winnipeg Jets), "bostonský medved" *Phil Esposito*, či *Aleksander Jakušev* a "ruský medved" *Aleksander Ragulin*, tiež *Gennadij Cigankov*... Nie, nie sú to klasické novinové karikatúry, ako ich poznáme zo športovej tlače, sú to vykreslené, priam grafické listy, úsmevné až komicky ladené portréty. (Viz obr: *Charlamov na obálce*)

Podarilo sa mi zistiť, že karikaturista *Aislin - Mosher* ilustroval aj knihu z prvej časti série hranej za oceánom už v auguste 1972 - v Kanade a USA, nazvanej *THE GREAT HOCKEY*. Možno ju časom iste niekde ešte objavím a kúpim, keď na Bali, na Filipínach, v Gize, či v Karibiku som ju doteraz bohužiaľ neobjavil...
Peter Závacký
 (Redakčne kráceno)

Do vašich arch(L)ívů / Jak vidí Rakušan Čechy

Karikaturista rakouského deníku *Der Standard* **Oliver Schopf** před lety ilustroval biografii Karla Havlíčka Borovského. "Při studiu mě udivovalo, jak ti Češi pořád proti něčemu pro-testují! Tak teď se ukažte, jestli máte i smysl pro humor," napsal pro MfDNES. Byl to už v GAGu zmíněný a nepříliš povedený pokus získat karikaturisty země EU o jejich pohled na Čechy - jako reakce na provokaci D. Černého s Entropou. V podání Schopfa Češi vždy na

někoho vystrkovali zadky: nejprve na Rakušany a Rusy, nyní na EU. Mezitím však opakovaně na Čechy vystrčili zadek Rakušané, když (poslední z EU) svůj trh práce nechali nadále nepřístupný pro naše občany. (g-repro MfD)

Z (cizí!) pošty / H. Cakmak F. Vicovi

Dear Mr. **Fedor Vico**,
 Yesterday, with registered post, to take 2005, 2006, 2007 and 2008 Golden Keg Cartoon Contests Catalogues and 2007 my Honorable Prize Diplom. Very very thanks... Best regards...
Huseyin Cakmak, Cyprus

Časopisy / ŽIKIŠON č. 35

Prvi elektronski nedeljni časopis za političku satiru, humor, karikaturu i strip na Balkanu ŽIKIŠON vyšel už po 35. V týdeníku, který je šíře satiricky zaměřený mají své místo i karikatury. Jejich autory jsou ve 35. čísle: Marian Avramescu - ROMANIA, Ben Heine - BELGIUM, Alessandro Palombo - ITALY, Monero Avilés Germán - MEXICO, Goran Čeličanin Čelik - SERBIA, Nizar Outhman - LEBANON, Luis Eduardo León - COLOMBIA, Igor Smirnov - Russia, Zoran Matić Mazos - SERBIA, Alexei Talimonov - ENGLAND, Pito Campos - ARGENTINA, Slavko Mali - SERBIA. A také krátké legrační příběhy „na pokračování“, zvané strip.: Autoři: STRAŠNI O' STOJA - Miloš Krnjetin, STRIP PROVALE – Outbreak, Franja Straka – SERBIA.

KdyKdoKdeCo... / Neprakta

Neprakta 85 - v Unhošti!

Jaroslav Kopecký (nakladatelství Epoque) připravuje výstavu kolegy Jiřího Wintra v Městském muzeu v Unhošti. Bude otevřena u příležitosti 85. narozenin a zároveň k letošnímu 60. výročí firmy **Neprakta**. Vernisáž bude 26. března 2009, pravděpodobně v 18:00. Pozvánku ještě včas v GA-Gu otisknerme a jistě vyšleme delegaci ČUKu. Zatím vemte za vděk náhledem plakátu, který bude značkovou výstavu Neprakty propagovat.

NEPRAKTA *85

VÝSTAVA K 85. NAROZENINÁM MISTRA
KRESLENÉHO HUMORU A K 60. VÝROČÍ
UMĚLECKÉ TVORBY POD ZN. *neprakta*

Cítát na tento týden / Rady nejen karikaturistům

„Nedívejte se na mediální tváře, dívejte se raději na tváře na ulici“

„Jsou jisté tužby, po kterých bychom neměli toužit“

„Odvaha neznamená nemít srdce v kalhotách, znamená nedat najevo, že tam je.“

G. K. Chesterton, anglický spisovatel
(Moudrost a vtip G. K. Chestertona, 2008)

Ze světa / Polsko, Ukrajina, Německo...

Jerzy Gluszek dětem

Výtvarné ambice trojnásobně stříbrného z pražské soutěže a loňského vítěze italské soutěže cartoonistů jsou zřetelné na prvý pohled. **Jerzy Gluszek** také nekreslí jen vtipná díla, ale rád a skvěle ilustruje. Určitě můž být velmi spokojen s výsledným tvarem pohádkové knížky *Doroty Hartwichové*, kterou opatřil více než jen doprovodnými ilustracemi. S titulem „dobrej nocy i SZA“ a s vloženým CD s ukolébavkami Grażyny Auguścikové ji vydalo nakladatelství Format. Velké dvoustránkové až snově laděné obrazy jemných „gluzzkovských“ barev doplňují jen nenápadně do tlumených barev zapuštěné básničky - kniha je to vysloveně výtvarná, až připomíná dávné opusy Jiřího Trnky pro děti (je však jinak laděna). V druhé části publikace jsou texty k písničkám na CD. /ih/

Cestování v němčině

Stuttgartská mezinárodní soutěž na téma „Travel“ - tedy cestování - už vydala své vítěze i katalog. V posledním lednovém GAGu jsme si ve **Výsledcích** mohli přečíst seznam oceněných autorů a podívat na vítězný vtip Brita *Bila Stotta*. Uvedli jsme také, ne poprvé u této německé série, že „**Zůstal problém, že oceňuje vtipy Němců - a vtipů s německými texty... (2. i 3. cena).**“ Při přetlaku dalších materiálů se však už do zmíněného čísla tyto dva vtipy nevešly. Tož - tady je nyní máte: 2. cena - **Uwe Krumbiegel, Deutschland** (dole) a 3. cena - Ernst **Mattiello, Schweiz** (nahore). Všechny oceněné i další vtipy najdete na stránce: http://www.stuttgart-tourist.de/extra/award/2009/en/index_en.html.

A ještě texty: Nahore: „Na just - do Austrálie dnes létá každý!“ Dole: „Kde vlastně leží ten Afganistán?“ (Cestovní poukaz pro tchýni)

Poláci na houbách!

Sdružení „Ikar“ z Windawy zve polské karikaturisty na houby. Je totiž organizátorem (pouze národní!) akce - Polské satirické soutěže „Grzyby 2009“. Uzávěrku má až 15 dubna, výstava prací a ocenění autorů bude 5. 6. 2009. Zajímavé téma, že?

A hodný následování je i další polský soutěžní projekt: Městské středisko kultury v Legionowě organizuje I. Ogólnopolski Konkurs na Rysunek Satyryczny "Jak to dawniej w Legionach bywało...2009". Téma: Město Legionowo, 90. výročí názvu města a další místní historické události... hlavně v souvislosti s vojenskými útvary zde sídlícími. Uzávěrka 15. 7., výstava 15. 8. 2009 v rámci "Legionowo Rock Festiwal". (M. H.)

Aj Kosobukin už počul... (že mu vydali knihu)

Monitoringu e-GAGa v januári neušlo, že v „Pitere“ *) (ale i v „Rusku“) by sa mal objaviť na knižných „polkach“ album karikatúr **Jurija Kosobukina** - známeho rusko-ukrajinského „kolekcionera“ kartún ocenení od Nachodky „vokrug mira“ až do Vladivostoku. *Radšej raz vidieť, ako stokrát počuť...* Či to platí aj v tomto prípade? Pomohla náhoda. Písal mi dotknutý autor kresieb, tak som „riplej“ využil aj na pár kontra otázok. Aspoň som tak opäť oprášil ruštinu... Jurij vraj už dva roky interview nikomu neposkytuje (dva roky uplynuli práve od nášho interview - viz tiež v e-GAGu), vraj nemá o to záujem. No náš *blitz interview* sa nakoniec zrodil. Tu je:

- Jurij, „pozdravljajem“ Vas s albumom!
- **Tiež som o ňom počul!**
- Už je v predaji aj na Ukrajine? Ako sa predáva? Vydaril sa? Tlačiareň odvieďla dobrú robotu?
- **Veru neviem, nemám o tom zatiaľ žiadnu správu!**
- ????
- **Iba od vydavateľa z Pitera som dostal správu – web adresu, kde si ho môžem akože pozrieť...**

- Viete aspoň v akom náklade vyšiel?
- **Nie, neviem.**
- Ako sa album zrodil?
- **Všetko upiekli v Pitere!**
- Aspoň výber kresieb bol pod vašou redakciou? Aké kresby sa tam dostali – nové, či staršie už dobré známe kresby?
- **Uvidíme. Vidíte Peter nič nového a aktuálneho vám povedať neviem....**
- Poterpim, Jurij!
- **Suhlasím! Želám vám všetko najlepšie!**
- Aj vám Jurij!

PS: To, keď som bol u *Danglara*, tak mal v rohu plnú krabicu z vydanej knihy, ktorú práve ilustroval (vyd. *Bagala* - L.C.A.) pre mňa neznámemu slovenskému autorovi... To, naopak, aj keď známi umelci *Bartfay* a *Kolčák*, zo svojich „autobiografií“ (vo forme majstrovho rozprávania/, dostali po knižky tri a navyše už si museli zaplatiť... I tak še da, i tak.... Jurij môže „podmienky“ našim umeleckým tvorcom len závidieť...
***) Píter = Sankt Peterburg**

Jak francouzská paní prezidentová inspirovala majitele německého časopisu *Pardon*

Německý měsíčník *View* přinesl v únorovém čísle tuto zprávu:

Jistý německý podnikatel, který vyrábí na francouzském ostrově Le Réunion dámské spodní

prádlo značky *Pardon!*, nechal vyrobiť igelitky s fotografií nahé Carly Bruni s textem: *Můj chlap mi měl koupit něco od firmy „Pardon!“*. Jelikož k tomu neměl povolení, paní prezidentová ho zažalovala a musel jí zaplatit 40 000 EUR odškodného. Čím pro něj záležitost ani zdaleka neskončila. Druhou stranu igelitky totiž zdobil název firmy *Pardon!*, doplněný logem stejnojmenného německého satirického měsíčníku (1962-1982) – **čertíkem, smekajícím buřinku. Když se někdejší nakladatel a dodnes majitel copyrightu časopisu *Pardon*, Hans A. Nickel, o sporu Carly Bruni s textilkou dočetl, zažaloval podni-**

katele na 240 000 EUR odškodného.

O výsledku procesu se časopis nezmínil.

Jelikož i redakce **e-gagu** uveřejnila logo Pardonu bez předchozího svolení, lze očekávat, že majitel práv bude také od ní vymáhat odškodné ve stejné výši, jako od výrobce spodního prádla. Edytor vychází z přesvědčení, že v tom případě se na zaplacení obnosu složí stejným dílem všichni členové ČUKu. **(pt)**

Polsko. 23. února 2009. zemřel **Franciszek Starowieyski** - výborný polský grafik, malíř a scénograf, s epizodou na poli satiry - díky publikování svých prací na stránkách varšavských "Szpilek". F. S. (1930 - 2009) pocházel ze šlechtického rodu, honosícího se erbem Bibersteinů. (M.H.)

Satyrykon 2009: Polky ovládly téma „Žena“

Kovařík a Slíva ocenění v sekci „free“

Kdo někdy navštívil Satyrykon, ví, že to je velký zážitek. Myslím tím samozřejmě na umělce - cartoonisty, především pak na ty, kteří se zúčastnili slavnostního ceremoniálu. V Gagu už jsme měli možnost o Legnici mnohokrát číst. Máme tak v paměti nejen výsledky, ale také reportáže, zprávy i komentáře od laureátů i od porotců, kteří na půdě festivalu zastupovali Českou republiku, tedy spíše Českou unii karikaturistů. Co vzpomínám, tak *Slíva* si do Legnice jezdí jako domů, *Barták* i s *Kovaříkem* tu porotovali. A teď jsem se mezi „jury“ - tak se polsky říká porotcům, členům jury - zařadil i níže podepsaný e-dYtor e-GAGu...

Čas mne honí, díky polskému účinkování se zcela zastavily práce na tomto čísle

GAGu a (kuriózně) je stejně už teď plný a vyzývá zpravodaje: máme už málo místa, tak jen krátce! Díky zmíněným předchozím referátům a recenzím legnických katalogů netřeba tu psát o slavné historii mezinárodní soutěže, která s gabrovským biennale v Bulharsku tvoří základní kameny soutěžního kalendáře někdejší „východní“ zóny Evropy.

Pojďme raději rovnou k meritů věci.

Tradice soutěže i složení hodnotících porot tu bývá odlišné od běžných soutěží, jak je známe u nás nebo třeba v Německu. Převahu v nich mívají spíše znalci a příznivci malby a kresby, akademičtí umělci a učitelé. Z autorů pak právě ti, kteří mají výtvarné vzdělání a vyšší umělecké ambice. K nim pak i tentokrát přibyl vítěz minulého ročníku (z Bulharska) a pár dalších cizinců dodalo jury na reprezentativním lesku. Francouz ovšem není cartoonista a také dcera slavného *Eryka Lipinského*, která přijela z Anglie se neživí jako karikaturistka - i když se zná v této branži s kdekým. Dokládá to úžasná sbírka kreseb, které jí od malička rok co rok kreslila s vlastnoručním věnováním esa světové karikatury (od Effela po Peyneta). Konečně český člen jury není sám karikaturista, ale považuje se za jejího „teoretického“ znalce. Stručně řečeno, v souladu s velkou tradicí polské užitkové i jiné grafiky, reklamní, především pak plakátové tvorby, nemá cenu do soutěže Satyrykonu posílat díla, která nemají vynikající výtvarnou úroveň. Je-li v některých soutěžích karikaturistů nosným kritériem humor, nový či nečekaný vtip (a teprve poté o pořadí nejvtipnějších děl v soutěži rozhoduje jeho výtvarné ztvárnění) tak v Legnici jde v první, druhé i třetí řadě o výtvarnou kvalitu a nějaká ta humornost je považována jednak za povinnost, jednak spíše za milou ozdobu, za pověstnou třešničku na hodnoceném dortu.

V praxi to vypadá tak, že z více než dvou a půl tisíce došlých příspěvků porotci posuzují tak třetinu. První výběr provádějí pořadatelé a před jury nepustí díla, která nesplňují vyhlášené téma či další náležitosti regulí a také ta, která vypadají příliš amatérsky. Co si pamatují, tak jsme v kategorii „Žena“ viděli asi šest set a ve „volné“ kategorii o něco méně prací (z toho asi tucet plastik a více než stovku fotografií). V první fázi výběru se chodí podél dlouhých stolů s až čtyřmi řadami prací nad sebou. Každá je zvednuta nad stůl, ukázána porotcům a ti o každé hlasují; je to velmi náročné na pozornost a únavné. Zvednutí ruky znamená *Ano - postup dál*. A velice často se nezvedne ani jediná ruka. Nebudu prozrazovat, kdo ruku nezvedl téměř nikdy, ani, kdo ji zvedal často. Výsledkem bylo, že prošlo do dalšího kola asi 160 obrázků (téma žena) na nichž se shodli aspoň 4 lidé. A mnohem méně, snad

80? (volné téma). Možná je docela důležité upozornit už na tomto místě, že jeden člověk v jury má jen jeden hlas a od samého počátku až do konce nemá větší šanci sám výsledky soutěže výrazně ovlivnit.

Zajímavější pak rozhodně je fáze, kdy si každý porotce vybere dle svého názoru 5 kreseb a na stole pak leží kolekce 40 děl. Pak další s už jen 24 uchazeči o cenu. Následují další eliminace s pomocí hlasovacích tyčinek (nejprve pět, pak tři pro každého) a obrázky, které nezískají ani jeden hlas poté - tu rychle, tu pomalu - opouštějí stůl a stávají se materiálem pro výstavu resp. katalog. Ale na ocenění mohou jejich autoři zapomenout. Cenami - těmi oficiálními - Satyrykon nehýří. Vedle GP (rozhoduje se hlasováním mezi vítězi obou kategorií) jsou ve hře jen tři ceny a dvě uznání (honorable ovšem znamená zároveň i honorář) v obou sekcích - cen je tedy uděleno 11 (další *special nagrodu* uděluje člen jury jménem *Muzea karykatury* ve Varšavě. A myslím, že ještě nějaké přibudou dodatečně od dalších institucí a sponzorů...)

V rubrice **Výsledky** najdete konečný verdikt, můžete si spočítat, že domácím připadlo 5 cen včetně GP, že 3 polské ženy v jury měly částečný vliv na vysoké ocenění žen (shodou okolností 2 Polky). Zbylých 6 cen si rozebrali Írán, Bulharsko a Česká republika. Asi není náhodou, že jména obou dvou našinců - Kovařík a Slíva - byla většině porotců známa už z minulých ocenění, resp. účasti v jury, loňský vítěz Georgiev se českého „juristy“ navíc stále

ptal: „A gdě Barták?“ To mi připomíná někdejší Bartákovu upozornění: posílejte větší obrázky. To stále platí: vidí-li porota 4 á-trojky od Kovaříka nebo Tormy vedle sebe, je to větší efekt a lepší pro představu o stylu autora, než když se mezi změtí kreseb z celého světa krčí á-čtyřka Hejzlara s drobnými čárkami tužkou (nechci členy jury podezírat, ale řekl bych, že tak dobré oči, aby vůbec rozeznali, co je to na obrázku za vtipnost, ani ne-mohli mít. A na to, aby si každý dal kresbu až k očím a studoval ji, si udělal čas jen jediný. Hádejte kdo).

Na snímku Z. Lipinské čtyři z „jurorov“. Zprava: Chmurzyński, Georgiev, Granger, Hanousek

Koho jsem nepřehlédl v těch stovkách obrázků od Kosobukina, Cakmaka, Geppa, Kazanevského, Gatta, Kuczyňského, Thompsona, Zaradkiewiczze, Graniaka a dalších hvězd? Z Čechů ještě Košťýře, Kunderu, M. Mrázka, ze Slováků namátkou Pavlíka, Kotrhu či Valtera. A samozřejmě Lichého, jehož největší obrázek, kompozice s velkým divadelním jevištěm a malou postavičkou uprostřed, vzbudila při prvé obhlídce prací nadšené výkřiky francouzského porotce: „Voici! Jean Jacques Sempé!!!“ (Úplnej Sempé - shodli se pak všichni, kteří se kolem seběhli. Co se dá dělat, byl odhalen, pomyslel jsem si smutně. Ale k mému překvapení, když přišlo hlasování, Lichého vtip radostně pustili do dalšího kola).

Vedle velkého formátu (získal většinu cen) ovšem hraje snad ještě větší roli „uměleckost“ přihlášené práce. Ta je v Legnici natolik určující, že dost omezuje účast autorů ČUKu, jejichž výtvarná úroveň je většinou dána vlastní pílí, nikoliv akademickým vzděláním v kresbě.

Že se Česko ocitlo mezi pouze čtyřmi šťastnými zeměmi z těch 50 států, jejichž karikaturisté renomovanou sou-těž letos obeslali, je veliký úspěch. Málem sedm set padesát dalších autorů ze 46 zemí se takto radovat nemůže. Važme si toho, přestože nešlo o hlavní ceny. Stejný úspěch se totiž zase už dlouho opakovat nemusí a ani nemůže. Tolik reno-

movaných autorů přece jen k dispozici nemáme. A máme-li je, nebudeme je nutit do soutěžení proti jejich vůli...

O organizačním zajištění lze samozřejmě pět jen chválu, svou věc znají a ovládají dokonale, jury měla zajištěno vše, co potřebovala - od dopravy z letiště, po potravu v restauraci „Tivoli“, plné světovými karikaturisty pokreslených talířů a ubytování v hotelu *Qubus*. Lze se proto jen těšit na druhé letošní setkání. Už v teplejším čase - 18. 6. 2009 bude zahájena výstava vybraných prací, ruce vítězů se chopí trofejí, ostatním přibude čerstvý katalog a k návštěvě budou zvát četné doprovodné výstavy, koncerty a kabaret... Jak je tu již léta zvykem...

Duše projektu **Ela Pietraszko** slíbila, že nám pošle co nevidět CD se skeny oceněných prací a my čtenářům představíme, kdo za co sklídí v červnu potlesk.

A níže podepsaný zase slibuje, že tu někdy přepraví celý svůj letecký výlet během sněhové kalamity, který jeho účinkování v porotě Satyrykonu předcházela. (**Ivan Hanousek**)
Snímky: Zuzana Lipinska (Legnice)

ČUK a GAG / 372. Salon kr-hu bude mít v Praze Václav Šípoš

Na vernisáži v **Klubu Mánes** se v Praze představí svým dílem severomoravský kolega ze Studénky studený **Václav Šípoš**. Sejdeme se s ním v úterý 3. března 2009 v tradičních 17 hodin.

Za ČUK zve Kobra a GAG přidává **obrázek - scan** (viz vedle) **Šípošovy** péefkové výzdoby zadní strany letošního lednového čísla časopisu **Life Ostrava**.

(A máme už také předběžnou informaci o dubnovém Salonu Slovenské unie karikaturistů. Květen zřejmě zůstává otevřenou příležitostí pro každého - hlavně asi pro letošní jubilanty ČUKu (Milí šedesátníci, sedmdesátníci či *půlněčehoníci* - nechcete se též „bilančně“ představit světu?) -r-

Pozdrav z Varnsdorfu i do Varnsdorfu

Kolega **Josef Poláček** z Varnsdorfu opět poslal svým blízkým (a prostřednictvím tohoto GAGu) i kolegům z ČUKu další čísla svých „**Pohledů**“. V těch s číslem 218 a 219 se vedle emblému České unie karikaturistů zjevuje i

titulek našeho týdeníku, protože se zde cituje z článků o našem působení - výstavách v *Horoměřicích* a *Kolíně*, na nichž se autorsky též podílí. Sám chystá výstavu plakátů her Osvobozeného divadla V+W+J na březen až květen. Josef Poláček zároveň děkujeme všem za dopisy a přání a těší se na setkání a popovídání, až se jeho zdravotní stav zlepší a bude v lepší pohodě. Tak tedy: **pozdrav do Varnsdorfu** s přáním dobré nálady a úspěchu všech tamních výstav! I za všechny další kolegy vyřizuje - edYtor.

Během února se vyjasnilo placení příspěvků dosud dlužících členů ČUKu - někteří stihli odeslat své loňské sumičky do konce ledna. Ostatních pár kolegů nyní má ještě šanci splatit dluh „ochuceň“ o penale - pokud to nesvedou, přestávají být členy **České unie karikaturistů**. Pokladník **R. Jurkas** nyní finišuje s podáním daňového přiznání za uplynulý rok. Uvádí však, že **stav spolkové pokladny je po podzimním přílivu příspěvků uspokojivý**. (G)

Glosa / Poláci to dokázali! A Češi?

45 let moderní karikatury

„Sma(cz)ki i zapachy PRL“ znamená česky (myslím) „**Chutě a vůně Polské lidové republiky**“ - a protože jde o výstavu ve varšavském Muzeu karikatury, jde o výstavu výtvarného humoru, jak jej cartoonisté kreslili a noviny

tiskly v letech 1944 - 1989. Od konce války do konce pseudosocialistického režimu se toho v Polsku událo hodně a už jen z ukázek, které si lze prohlížet na webu Muzea je zřejmé, že i pro Čechy jde o nesmírně zajímavou výstavu. Přes hodně společného v „angažované“ politické karikatuře počátku 50. let bylo v Polsku v některých letech přece jen „tepleji“ než u nás - hlavně v časech „Solidarity“.

Ono (CZ) v názvu výstavy si zkusme proto vyložit třeba takto: neměla by z té závorčky vyskočit stejná výstava - tedy výstava „made in CZ“ - tedy českého kresleného humoru ze stejného období?! Jenže v Praze? Jak víme, nikomu se do toho u nás moc nechce. Nebo to nikdo neumí? Anebo nikdo neví, že to někdo umí? Anebo někdo moc chce, jenže si to raději chystá potají, aby se o tom nedozvěděli ti, kteří o tom vědí nejmíň?

Poslední zkušenosti české karikatury s Českou televizí a Mladou Frontou DNES jsou až neuvěřitelně těžké. Televize už pořetí během posledních let vysílala bezradnou a neorientovanou slátaninu bez hlavy a paty.

A v názorotvorném deníku opakovaně předstírají, že výtvarný humor u nás je Mareš, Kemel a asi Daglár s Reisenauerem. Snad to tak jednou nedopadne i s tak potřebnou a stále chybějící výstavou? Pokud se jí ovšem pamětníci vůbec dožijí... (ih)

Obr. Zbigniew Ziomecki: „Manželství z rozsudku“ (Jaruzelski a Walesa)

Publikaci - katalog, jsme obdrželi od Wojciecha Chmurzyńskiego, dyrektora Muzea karykatury ve Warszawie. V co nejbližší době jí v e-GAGu věnujeme pozornost v rubrice „Malý slovník katalogů“.

Ze Slovenska / Křtiny Prasačinek 4

23. 2. 2009 sme "pokrstili" na Slovensku **PRASAČINKY 4**, knižôčku, ktorá bola krstená v septembri 2008 aj v Prahe, pri otvorení **SALÓNU Laca Tormu** v Klube Mánes. **V CAFE EX LIBRIS** sa zišlo veľa karikaturistov zo Slovenska, ktorí boli spolutvorcami **PRASAČINIEK 2, 3, 4**.

Menovite boli prítomní: Fero Jablonovský, **Kornel Földvari**, Štefan Baňas, Igor Danay, Marian

Bachratý, Robo Vaněk, Nataalka Oravcová, **Lubo Feldek**, Peter Suchár, **Tomáš Janovic**, Karol Čizmazia, Věruha Melčáková, Fero Guldán, Kazo Kanala, Ivan Kováčik, Dušan Polakovič, Oľga Pazerini, Jano Valter, Danka Zacharová, **František Trnobranský**, poslední menovaný nás prišiel navštíviť až z Prahy! Prijemný večer sa pretiahol do neskorých hodín. Ďakujem všetkým prítomným.

Laco Torma

Na obr.: **Tučnou kurzívou** uvedení pánové jsou zachyceni **na snímku z té slávy v Bratislavě**

KomiksNews #102

Pozoruhodnou směsici témat přináší nové komiksové tituly v českých knihkupectvích a komiksových speciálkách. Grafický román Nicka Abadzise **Lajka** oceněný vloni nejprestižnější komiksovou cenou světa Will Eisner Award jako nejlepší komiks pro mládež vypráví pozoruhodný příběh toulavého psa, který byl zbytečně obětován ve vesmírných závodech jako první živé zvíře v kosmu. A sleduje pochopitelně i osudy lidí, kteří se na projektu podíleli, včetně legendárního konstruktéra Koroljova. Zkušený britský autor Abadzis staví před mladé čtenáře nečekaně emocionálně silné dílo o zdánlivě bezvýznamných životech v soukolí šílených mocenských bojů.

Název alba **Che: Životopisný komiks** (Che: A Graphic Biography) v podstatě nepotřebuje další komentář. Nezávislý newyorský komiksář Manuel Spain Rodriguez se v něm zabývá osudy slavného revolucionáře od jeho dětství v Argentině a cest po Jižní Americe, přes působení na Kubě a boje v Africe až po jeho smrt v Bolívii.

Až po nedávném vypršení dědických práv k Čapkovým dílům mohlo dojít na vydání komiksové adaptace Jana Bažanta **Krakatit**. Slavná třaskavina vynálezce Prokopa z roku 1924 tak poprvé ožívá na dvaapadesáti stránkách v dynamické kresbě mladého komiksáře a scénografa s notoricky známým rozuzlením v podobě poselství o vynálezech sloužících lidem a dobru.

Další výrazná komiksová osobnost Toy_Box zabývající se podobně jako Bažant také scénografií, ilustrací či street artem vystavuje právě v pražském Experimentálním prostoru Roxy/NoD. Pod názvem **Heartcore** představuje autorka výběr ze své dosavadní komiksové tvorby, stěžejní část výstavy však tvoří komiks A1ONE – příběh iránského graffiti writera.

Požehnané devadesátky se v Belgii dožil mimořádně pracovitý, u nás však prakticky neznámý komiksový kreslíř **Leo de Budt**, který svá díla obvykle signoval jako **Buth**. Další devadesátky oslavil klasik amerického komiksu **Pete Hoffman**. Šedesátky si užil Američan **Bill Messner-Loebs** (vpravo), který sice začínal jako undergroundový kreslíř a scénárista, v 80. letech

se však úspěšně etabloval jako autor mnoha úspěšných příběhů a sérií. Messner má od útlého dětství amputovanou pravou ruku, a když přišel před pár lety o práci i domov, jeho fanoušci mu pomohli nejen morálně ale i

finančně. Šedesát bylo i kreslíři, malíři, ilustrátorovi a animátorovi **Franku Brunnerovi**. Padesátky oslavil Ital **Germano Bonazzi**, který pracoval mimo jiné i na v Česku známé sci-fi sérii Nathan Never. Čerstvým padesátníkem je i Holanďan **Hans van Oudenaarden**, vystudovaný environmentální biolog, který občas tvoří i pod pseudonymy **Vano** nebo **El Gringo**. Začínal jako kreslíř Kačera Donalda, ale je i autorem vlastních komiksových stripů či erotického komiksu De Kleine Dood. Teprve třicet bylo **Bryanovi Lee O'Malleymu** (vlevo), veleúspěšnému kanadskému kreslíři a muzikantovi, autorovi populární série Scott Pilgrim.

Vhrstí

Výsledky / Polsko, Írán, Nizozemsko, Belgie, USA

Satyrykon 2009 Legnica - Polsko

Došlo 2.674 příspěvků od 747 autorů z 50 států.

Jury: M. Wasilewski (president); W. Chmurzynski, M. Lazarek, El. Pietraszko (všichni Polsko), V. Georgiev (Bulharsko), M. Granger (Francie), Z. Lipinska (Británie) a **I. Hanousek (Česko)**.

Grand Prix Satyrykon: Agata Dudek (Polsko)

Category **Women:**

1. prize: Marta Wlodarska (Polsko)

2. prize: Tomasz Broda (Polsko)

3. prize: Jerzy Gluszek (Polsko)

Mention: Grzegorz Szumowski (Polsko) a Ivailo Tsvetkov (Bulharsko)

Category **Humor and satire social**

1. prize: Shahrokh Heidari (Iran)

2. prize: Mohammad Aghaei (Iran)

3. prize: Rumen Dragostinov (Bulharsko)

Mention: **Jiri Sliva (Česko) a Bretislav Kovarik (Česko)**

Zvláštní cena ředitele Muzea Karykatury Warszawa: Zygmunt Zaradkiewicz (Poland)

8. International Cartoon Contest, Tabriz - Irán

Téma: „**Válka**“. Jury: Mikhail Zlatkovsky (Rusko), Vladimir Kazanovsky (Ukrajina), Bayram Hajizadeh (Azerbajdžan).

WINNERS:

1. **Wlodek Wasilewski** – Polsko (?)

2. Dmytro Skazhenyk – Ukraine

3. Carlos David Fuentes - Cuba

Special Awards:

Shiva Zamani – Iran

Alessandro Gatto – Italy

Ross Thomson – England

Jovan Prokopljevic – Serbia

Mehmet Kahraman – Turkey (?)

Marcin Bondarowicz – Poland

Aleksei Kivokourtsev – Russia

Valentin Georgiev – Bulgaria

Jesse Ribeiro – Brazil

Sergei Tunin – Russia (*viz horní obr.*)

Skandál v protiválečném Íránu!

Porota (Mikhail Zlatkovskij - Rusko, Vladimir Kazanovsky - Ukrajina a Bayram Hajizadeh - Azerbajdžan) letošního ročníku mezinárodní soutěže karykatury na téma „Ne válce“ v íránském Tabrízu získala po vyhlášení jmen vítězů řadu informací o existenci dalších, již dříve zveřejněných vtipů se stejným nápadem. Navrhla vzápětí vyloučit z listiny vítězů vítěznou práci od **Wladka Wasilewského** z Polska (*viz dolní obr.*)

Na webové stránce <http://www.cartoonblues.com/forum/viewtopic.php?t=5355&start=60> se poté k tomu rozproudila čilá diskuse (v ruštině). V ní se mj. uvádí, že do soutěže přišlo kolem dvou tisíc

příspěvků, vybráno bylo 200 nejlepších a jury do finále vybrala 50 karikatur. Z nich nakonec tito na slovo vzatí odborníci pro **1. cenu** vybrali zrovna toto dílko na často už dříve použitý námět...

Další odebraná cena v Tabrízu!

Jury 8. *Tabriz International Cartoon Contest* rozhodla odebrat daší cenu udělenou v této sou-

těži. Jde o zvláštní ocenění, diplom pro autora jménem **Mehmet Kahraman** z Turecka. Jeho obrázek se až příliš podobá dílu Witka Mysyrowicze z Polska, který byl už publikován mj. v katalogu legnického Satyrykonu z r. 2005 (Polsko) a v katalogu World Press Cartoon 2008 (Portugalsko).
(mh)

Na snímku jsou zahraniční porotci - vlevo Kazanevsky, Zlatkovskij a vpravo Hajizadeh s oceněnou Iránkou jménem Shiva Zamani. Na snímku chybí Rahim Asgari - hlavní organizátor. Jemu a ostatním účastníkům určený dopis od „vítěze“ soutěže z Polska přineseme v příštím čísle.

USA - Herblock Prize pro Pata Bageye!

Pat Bagley (*1956), cartoonista listu *Salt Lake Tribune*, obdrží 2. dubna letošní **Herblock Prize**. Spolu se stříbrnou soškou vyinkasuje 15 000 \$, tedy pro našince nějakých slabých 333 000 Kč. Bagley se kreslenému humoru věnuje od roku 1977 a kromě svých „mateřských“ novin publikuje i v *The Washington Post*, *The Los Angeles Times*, *The Wall Street Journal*, *Guardian of London* a v *Newsweeku*.
(Vhrsti)

více na: <http://blog.cagle.com/news/2009/02/22/bagley-wins-herblock-prize/>

Jak vypadají nominovaní v Nizozemsku?

Zatímco v humoristickém časopise by nás čtenáři s těmito obrázky hnali, v časopise pro humoristy mají svou nespornou užitnou hodnotu. Kdo by přece nebyl zvědav, jak vypadají úspěšní autoři, kteří se zrovna ucházejí o ceny ve finále holandské cartoonistické soutěže *Dutch* v Bergenu? Co lze z těch tváří vyčíst? Jednak, že v desítku jsou dvě ženy, jednak, že i do západoevropských festivalů pronikají (2+1) Číňani. Podstatné však je, že ubylo „bílých brad“ - tedy velebných starců, jimž dosud vytrvale kvetla soutěžní pšenka. Nevím, kolik byste hádali takovému Kitovi, ale přinejmenším Georgiev a zmínění Číňani špičku omlazují - nemluvě o obou dámách. I když: Kdo ví, jak staré portrétní snímky ke svý přihláškám přiložily... /G/

Portraits of the nominated prizewinning cartoonists for the 16th Dutch Cartoonfestival 2009

48. Knokke-Heist International Cartoonfestival 2008 - Belgie

1. - Golden Hat:

Musa Gumus /

Turecko

(viz obr. vlevo!)

2. - Silver Hat:

Ludo Goderis /

Belgie

3. - Bronze Hat:

Alessandro Gatto /

Itálie

Cena publika (2008):

Rob Verdonck - Belgie;

Cena Cartoontalent:

Luc Vermeersch - Belgie

17. Euro-Kartoenale Kruishoutem - Belgie

21. 2. 2009 zasedla jury mezinárodní soutěže. Před otevřením výstavy ohlášeným na 10. 4. t. r. dojde počátkem března k umístění vybraných vtipů na website: www.ecc-kruishoutem.be.

Na ceny byli nominováni:

Rumen Dragostinov (Bulgaria)

Alessandro Gatto (Italy)

Pawel Kuczynski (Poland)

Stefaan Provijn (Belgium)

Ross Thompson (UK)

Norbert Van Yperzeele (Belgium)

Lze si též prohlédnout jak vypadá 11 členů poroty: [11 jury members...](#) a snímky z jejich setkání. [Some pictures](#) of the jury meeting. Více informací o celé soutěži, včetně loistiny účastníků najdete na: [More info...](#)

Velká letos byla účast z České republiky (pozoruhodné: třetina soutěžících není členy ČUKU!!!)

CZECH REPUBLIC: Evzen David, Grombirik Dusan, Hejzlar Oldrich, Jirí Havlin, Kovarik

Bretislav, Kubec Roman, Kundera Pavel, Mrazek Miroslav, Pejril Rudolf, Schubert Otto, Steska

Radek, Tobischova Monika.

Propozice / Brazílie, Turecko

17. Intern. Drawing Contest for Press 2009, Porto Alegre - Brazílie

Kategorie: Cartoon, Comical Cartoon, Caricature, Comics and Editorial Illustration (to newspaper, magazine, book, album cover, cover, etc.) Musí být prokazatelně publikovány v období od března 2008 do března 2009 a musí být přiloženy originální stránky s názvem a periodika a datem publikování.

Počet: 5 (five) Works distributed on any one of the 5 (five) categories.

Rozměr: Max format of 42cm x 29,7cm (A3). Comics four (04) pages of 42cm x 29,7cm (A3).

The Works shall be conditioned in cloudy and resistant paper.

Deadline: 6. 3. 2009

Termíny:

Registrations: od February 25 do March 6, 2009 (formulář na webu soutěže)

Selection Juror: March 11 and 12, 2009

Rewarding Juror: March 13, 2009

Opening of the Contest and publishing day of the awards: March 19, 2009

Visitation: March 19 to April 26, 2009

Cena: 1 cena R\$ 1.000,00 (one thousand reais) **v každé z 5 kategorií:** Cartoon, Comical Cartoon, Comics and Editorial Illustration. Honorable mentions.

Adresa normal: Av. Presidente João Goulart, 551, Sala 603 -Setor de Mostras e Exposições, CEP 90010-120 - Porto Alegre/RS (Brazil), **adresa e-mail:** salao.press.portoalegre@gmail.com.
INFO: salao.press.portoalegre@gmail.com - Regulation and Registration form on the site: <http://www.portoalegre.rs.gov.br/smc/cap/editais>

26. Aydın Doğan Intern. Cartoon Competition 2009 - Turecko

Téma: volné!

Pouze originální cartoons (or internet print outs signed by the cartoonists).

Fotografie a fotokopie se neakceptují.

Rozměr: max. 29.7 x 42 cm (A3).

Jury: bude složena ze zahraničních členů a sejde se v červnu 2009.

Učastník musí společně se svými díly poslat přihlášku - [participation form](#), a s ní krátký životopis a fotografii spolu se svými karikaturami. Formulář najdete na <http://www.aydindoganvakfi.org.tr/>.

Adresa:

Aydın Doğan Foundation, Oymacı Sokak, No: 15, Altunizade 34662, Istanbul / Turecko.

Vracení: oceněné práce se nevracejí. Ostatní budou vráceny na základě písemné žádosti.

Nadace hradí cestovné na ceremoniál a 3 dny ubytování oceněným autorům.

Deadline: 1. 5. 2009.

Omezení: Někdejší členové jury se nemohou soutěže zúčastnit.

Ceny: 1. cena: 8000 USD

2. cena: 5000 USD

3. cena: 3500 USD

Uznání: 500 USD (bude uděleno 5 - 12 uznán)

Vyhlášení výsledků: **listopad 2009 v Istanbulu.**

2. Pátio Intern. Showrom on Environmental Humor, Eco Cartoon 2009 - Brazílie

Téma: „Urban Pollution“ (něco jako růst měst)

Environmental preservation has now become one of the world's greatest concerns. Urban pollution is the result of population agglomeration and incorrect human attitudes which have been progressively degrading planet Earth.

Millions of cars in the streets have contributed to air pollution through exhaust gas emissions which lead to an increase in global temperature, respiratory diseases and serious damage to our fauna and flora.

Kategorie:

Charges (satirical illustrations), Cartoons, Caricatures and Humor Strips na téma: **Urban Pollution.**

Počet: 2 (two) originální, nepublikované práce.

Přihláška: www.ecocartoon.com.br;

Přihlásit je možné buď e-mailem přes web stránku soutěže nebo normální poštou.

Rozměr: A3 (297mm x 420mm)

Výstava: Pátio Brasil a na www.ecocartoon.com.br.

Adresa: SCS Qd. 07 Bl. A Administração - Bairro: Asa Sul; Zip Code: 70.307-902, Brasília – DF. Na obálku slogan: ECOCARTOON;

DEADLINES:

a) Pieces will be accepted until **18. 4. 2009**

b) Piece selection will take place 18. 5. 2009.

c) The exhibit will take place between 3. - 21. 6. 2009.

Ceny:

Jury vybere 100 děl pro výstavu v Pátio Brasil Shopping. Z nich pak získají ocenění celkem 4 práce. Tři ceny udělí jury, o jedné ceně svým hlasováním rozhodne publikum.

1. cenaR\$ 4,000.00

2. cenaR\$ 2,000.00

